

Hanau katliamını unutmadık, unutturmayacağız! Faşizme ve kapitalizme karşı mücadeleye!

Bundan bir yıl önce, 19 Şubat 2020 tarihinde, Hessen eyaletine bağlı Hanau kentinde, 9 göçmen kökenli genç, bir ırkçı-faşist tarafından kurşunlanarak katledildi.

Hanau katliamının üzerinden tam bir yıl geçmesine rağmen, bu ırkçı-faşist katliam -katilin şüpheli intiharı da dahil- henüz tam anlamıyla açıklığa kavuşturulmuş değil. Katliamın hemen ardından olayı münferit olarak yansıtmaya çabaları içerisinde girildi. Daha ilk saatlerden itibaren çeşitli medya organlarında katilin psikolojisiyle ilgili spekülasyonlar yapılmaya başlandı.

Burjuva medyanın ırkçı-faşist saldırıyı münferit gösterme çabasına, çeşitli burjuva politikacıların timsah gözyaşları eşliğinde yaptıkları açıklamalar eşlik etti. Başta Başbakan Merkel olmak üzere onlarca politikacı olayı “şiddetle” kınadılar. Bu açıklamaların hepsi de samimiyetten yoksun ve ikiyüzlü açıklamalardı. Zira ırkçı ve faşist hareketlerin bizzat onların yönettiği düzenin ürünü olması gerçeği bir yana, çok bilinçli bir tutumla olayı doğru nitelemekten bile kaçındılar. Yaşanan kanlı katliamı, ırkçı-faşist değil de “aşırı sağcı şiddet” veya “aşırı sağcı terör” olarak nitelendirmeye özen göstererek, faşizmin ve faşist hareketlerin burjuva düzenle bağına gizlenmeye çalıştılar.

Bu kavramları çarpıtma uğraşını, “aşırı sağ” ve “aşırı sol” gibi kavramları birlikte kullanarak da sürdürüyorlar. Böylece anti-faşist hareketler ırkçı-faşist hareketlerle aynı tutularak, hem anti-faşist mücadele gözden düşürülüyor hem de faşist hareketler münferit ve kabul edilebilir gösterilmeye çalışılıyor.

Hanau katliamı, hiçbir tartışmaya yer bırakmayacak şekilde, planlı ırkçı-faşist bir katliamdır. Katilin kimliği, hedef aldığı gençlerin tümünün göçmen olması ve öncesinde yayınladığı düşünceleri bunu açık bir şekilde kanıtlamaktadır.

Katliamın ardından katledilenlerin aileleri ile bazı demokratik kitle örgütlerinin katılımı ile oluşturulan “19 Şubat Hanau İnisyatifi” adlı oluşum, saldırının tüm yanlarıyla açıklığa kavuşturulması için çeşitli girişimlerde bulundu. İnisiyatif’in bu girişimlerinin çoğu düzen bürokrasisinin kalın duvarlarına çarptı. Katliamda polis veya bürokrasinin ihmallerine veya sorumluluğuna işaret eden tüm kanıtlar yok sayıldı. Buna işaret eden tüm yollar özenle kapatıldı. Katilin kimlerle bağlantılı hareket ettiğine dair hiç bilgi verilmedi.

Örneğin, katliamın yaşandığı saatlerde, olay yerine çok yakın bir mesafede olan polis karakolu defalarca aranmasına rağmen cevap verilmemesi ve polisin olay yerine ambulandan bile daha geç gelmesiyle ilgili soruya henüz bir cevap verilmiş değil. Yine iddiaların aksine, katilin ırkçı-faşist kimliği bilinmesine rağmen, yasal silah edinmesine neden göz yumulduğuyla ilgili tatmin edici bir açıklama henüz bulunmamaktadır.

Hanau İnisyatifi’nin sorduğu onlarca soru açıkta kalmaya devam etmektedir. Katliamın ardından kamuoyunda ırkçı-faşist hareketlerle ilgili genel olarak gündeme getirilen çeşitli talepler konusunda da hiçbir ciddi adım atılmamıştır. Tüm ırkçı faşist örgütlerin ve propagandanın yasaklanması, bireysel silahlanma yasasının sertleştirilmesi ve silah taşıyan ırkçı-faşistlerin tespit edilerek silahsızlandırılması, her türden ırkçı saldırı ve suç karşı cezaların ağırlaştırılması vb. talepler duymazlıktan gelmektedir.

Diğer yandan, tıpkı Hanau katliamında olduğu gibi; polis, ordu veya istihbarat örgütleri içerisinde ortaya çıkan ırkçı-faşist oluşumlarla ilgili açılan davlarda hiçbir ciddi gelişme kaydedilmediği gibi, sürüncemede bırakılarak unutturulmaya çalışılmaktadır.

Öncekiler bir yana, en son yaşanan Hanau katliamının üzerinden geçen bir yılda olup bitenler, devletin ırkçı-faşist hareketleri açıktan kollayıp koruduğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Alman sermaye devleti, bir kez daha kendi öz çocukları olan ırkçı-faşist kişi ve örgütleri korumaya devam ediyor. Yakın zamanda mahkemenin, Hanau katilinin “ağır şizofren” olduğuna hükmetmesi, bunun en son örneği olmuştur. Tıpkı NSU davasında olduğu gibi, bütün suç bir veya birkaç tetikçinin üzerine yıkılarak ve olayın üstü örtülerek devlet temize çıkarılmıştır. Bu yüzden de Hanau ilk olmadığı gibi, son da olmayacaktır.

Bir yandan bunlar yaşanırken, diğer yandan “fikir özgürlüğü” adına Neonaziler sokaklarda polis orduları eşliğinde yürütülüyor. Programı ve pratiği ile dört dörtlük bir ırkçı-faşist parti olan AfD “demokrasinin gereği” olarak parlamentoda politika yapmaya ve her gün oylarını biraz daha artırıyor. “Yabancılar Yasası”, bu ırkçı düzenleme yürürlükte kalmaya, burjuva politikacılar oy kaygısıyla ırkçı propaganda ve düşünceye prim vermeye, burjuva basın “yabancıları” sosyal sorunların kaynağı olarak gösterip kriminalize etmeye devam etmektedir. Polisin göçmenlere yönelik sistematik ırkçı şiddeti gittikçe tırmanmaktadır.

Faşizm kapitalizme ait ve onun ürünü bir ideolojidir. Faşist düşünce ve ideoloji, kapitalizmin ürünü işsizlik, yoksulluk ve her türden eşitsizliğin sağladığı elverişli zeminde hayat bulmaktadır. Faşizmin amacı emekçileri din, dil, renk ve milliyet temelinde bölüp karşı karşıya getirerek, onların kapitalizme karşı birleşmesini engellemektir. Bu yüzden kapitalizm özellikle kriz dönemlerinde faşizme ve faşist hareketlere daha çok ihtiyaç duyar. Hitler faşizmi kapitalizmin 1929 krizinin ürünüydü ve arkasında Alman tekellerinin desteği, yani sermaye vardı. Bugün yine pandeminin gittikçe derinleştirdiği ağır bir krizle karşı karşıyayız. İşsizliğin ve yoksulluğun gittikçe arttığı kriz ortamı ırkçılık ve faşizmi gittikçe azdırırken, sermaye sınıfı da emekçileri bölen ırkçı faşistlere daha çok ihtiyaç duyuyor.

Burjuva düzen bir kez daha faşizmden medet umuyor. Bu ülkede yaşayan milyonlarca “yabancı” bir yandan en ağır şekilde sömürülürken, diğer yandan bu aynı insanlar ikiyüzlü bir şekilde, bu ülkenin huzur ve güveni ile ekonomisini bozanlar olarak gösterilip, ırkçılığın hedefi ve malzemesi haline getiriliyorlar. Yine mültecileri ırkçı propaganda ve eylemlerin hedefi haline getirenler, diğer yandan insanlık dışı koşullarda yaşamaya mahkum edilen bu insanları en ucuza çalıştırarak kârlarına kâr katmaktan geri durmuyorlar.

Tarihte olduğu gibi, günümüzde de insanlığa derin acılar yaşatan faşizmin arkasında sermaye vardır. Milliyetçilik, ırkçılık ve faşizm, kapitalizmin halklara karşı kullandığı kirli bir silahlardır. Kapitalizm yaşadığı müddetçe faşizm belası da yaşamaya devam edecektir. Bu yüzden faşizme karşı mücadelenin ve dahası faşizmi ortadan kaldırmanın biricik yolu anti-kapitalist mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir. İşçi ve emekçileri her türden ulusal, dinsel ve mezhepsel ayrımlardan azade bir şekilde, sınıf çıkarları temelinde birleştirip, kapitalist sömürü ve baskıya karşı mücadeleye sevk etmek, faşizme karşı mücadele etmenin de en tutarlı, en kalıcı yoludur. Aşağıdaki somut taleplerimiz etrafında, anti-kapitalist bir perspektifle mücadeleyi yükseltelim!

- **Faşizm bir düşünce değil, insanlık suçudur. Bu suçu işleyenlere caydırıcı cezalar verilsin!**
- **Tüm faşist propaganda ve örgütlenmeler yasaklansın!**
- **Yabancılar yasası başta olmak üzere tüm ırkçı, ayrımcı ve ötekileştirici yasa ve uygulamalar kaldırılсын!**
- **Bireysel silahlanmaya karşı yasal önlemler arttırılсын. Tüm faşist kişi ve örgütler tespit edilerek silahsızlandırılсын!**
- **Sınırdışılara son! Tüm göçmelere süresiz oturma ve çalışma hakkı verilsin!**
- **Başta seçme ve seçilme hakkı olmak üzere, herkese eşit haklar tanınsın!**
- **Faşizme karşı yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!**
- **Herkese insanca yaşayabileceği iş, ücret ve barınma koşulları sağlansın!**

BİR-KAR

Şubat 2021

Kontakt: birkar.mail@gmail.com